

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5121/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Соња Мишковић и Владимир Мишковић, адвокати из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 69/19 од 04.07.2019. године, на седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 69/19 од 04.07.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 69/19 од 04.07.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиле.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 19998/17 од 04.10.2018. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиле, тако што је обавезао туженог да исплати тужилци на име накнаде штете због мање исплаћених пензија у периоду од 09.10.2005. године до 30.06.2018. године износ од 1.748.388,62 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Одбацио је тужбу тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да исплати тужилци на износе досуђене у ставу првом изреке за период од 09.10.2015. године до 31.12.2012. године законску затезну камату од 25. у наредном месецу за претходни месец, па до 09.10.2008. године (став други изреке). Одбацио је тужбу тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да исплати тужилци на име накнаде штете због мање исплаћене пензије у периоду од 01.07.1998. године до 08.10.2005. године, износ од 255.802,53 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу трећем изреке). Обавезао је туженог да накнади тужилци трошкове поступка у износу од 252.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до исплате, док је одбио као неоснован захтев за исплату законске затезне камате од 04.10.2018. године до наступања услова за извршење (став четврти изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 69/19 од 04.07.2019. године, одбио је као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 19998/17 од 04.10.2018. године, у ставу првом и трећем изреке (став први изреке). Преиначио је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 19998/17 од 04.10.2018. године, тако што је обавезао туженог да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 466.833,88 динара, са законском затезном каматом од 04.10.2018. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиље, тужиља је благовремено изјавила ревизију, као посебну, из свих законских разлога, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), који се уз конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП, оценио да ревизија тужиље није изузетно дозвољена.

Из побијане другостепене пресуде између осталог произлази, да, како је тужба у овој парници поднета 09.10.2008. године, да су застарела сва потраживања месечних износа пензија до 08.10.2005. године, услед протеча трогодишњег рока, те да је првостепени суд правилно поступио када је тужиљи досудио накнаду штете за период од 09.10.2005. године, до 30.06.2018. године. Затим, како је пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4724/17 од 03.10.2017. године потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 12667/12 од 16.09.2013. године, допуњена правноснажном допунском пресудом истог суда П 12667/12 од 05.12.2016. године, у ставу трећем изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиље за накнаду штете због неисплаћених месечних износа пензије у периоду од 01.07.1998. године до 08.10.2005. године, у укупном износу од 255.802,53 динара, да је правилно поступио првостепени суд када је у том делу одбацио тужбу сходно члану 359. став 2. ЗПП.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду и правно схватање изражено у решењу Врховног касационог суда Рев 3088/2017 од 25.01.2018. године.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба је поднета 09.10.2008. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 2.005.191,15 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је одбачена тужба тужиље очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиље није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**